

Lezingen: Psalm 145
Matteüs 6: 19 - 34

Tekst: 'Maak je geen zorgen

'Zoek liever eerst het Koninkrijk van God en Zijn
gerechtigheid, dan zullen al die andere dingen je erbij
gegeven worden' Matt. 6: 25 en 33

Intro

'Maak je geen zorgen; Wees - niet - bezorgd'

Hoe kán Jezus het zeggen?

Op een Biddag, een christelijke bezinningsdag zou je het mogen noemen, op een Biddag als vandaag, zijn er voor heel wat mensen en dus ook binnen onze gemeente nog genoeg zorgen.

Op een Biddag voor Gewas en Arbeid, vanouds sterk met de Landbouw verbonden, kun je niet om de vragen heen, die er ook nu nog leven rond de 'productie van de gewassen - want zo wordt het tegenwoordig genoemd en de vraag wat de toekomst is van de agrarische sector. Te droog, te nat, de prijzen, de opvolging...

'Maak je geen zorgen'??

En die Arbeid?

Ja, als je goed werk hebt of promotie maakt. Als meer kunt gaan verdienen...

Ja dan!

Maar....

als je als jongere niet dát werk kunt vinden wat bij je past,
als het bedrijf waar je werkt steeds moeilijker draait,
als je gebrek aan gezondheid je uit het arbeidsproces drijft,
als zelfs je pensioen onder druk staat ??

Het zijn maar een paar van de dingen die je dagelijks tegen komt..... wat dan?

Geen zorgen?

En in ons persoonlijk leven....

Wat gebeurt er allemaal niet, wat ons zorgen geeft....?

- Als de gezondheid het opeens laat afweten. En de voorbeelden zijn er genoeg.

En in meer algemene zin: of het corona-virus nu veel erger is dan een stevige griep - ik weet het nog steeds niet.

Maar het heeft ons land wel in zijn ban...

- Als we elkaar niet meer kunnen bereiken. Mensen langs elkaar heen leven, zelfs in hetzelfde huis...
- Als we de spanning van alledag niet meer aankunnen. Het ons neerdrukt, depressief maakt ...
- Als we het alleen zijn zo moe zijn...
- Als de wereld in brand staat, vluchtelingen aan de grenzen staan...

Weet Jezus Christus dan niet hoe het leven kan zijn?

Op een dag als vandaag mogen we deze dingen, deze vragen uitspreken. Mogen we daar heel eerlijk in zijn, zónder dat het een klaagzang hoeft te worden. En zélf s als wij voor ons persoonlijk, bij al deze voorbeelden kunnen zeggen: 'dat geldt gelukkig **niet** voor mij - het is voor mij al Dankdag' - dan nóg mogen we met elkaar meebidden en elkaar in Gods hoede opdragen.

Soms gebeuren er bijzondere dingen, waardoor er even extra aandacht is voor een dag als vandaag, maar eigenlijk zou je deze Biddag kunnen zien als een verbijzondering van alle gebeden die we in de zondagse diensten aan de Here God opdragen, nu in het perspectief van een nieuw seizoen dat op het land gaat beginnen.

Als je naar het weer van de afgelopen tijd kijkt, beseft je dat boeren ernaar uit zien dat het land weer begaanbaar wordt.

En als er kranten verschijnen met rode neerwaartse grafieken, dan kan dat tijdelijk zijn, maar het roept ook de vraag op: waar gaat het in de komende tijd naar toe met de wereldeconomie en wat is de plaats van ons kleine landje in dat geheel?

Deze vragen bepaalden me bij het Bijbelgedeelte, dat we gelezen hebben.

Hoe kun je zorgen vóór ..., **zonder** je zorgen te maken óm ...?

Want dat er gezorgd moet worden op allerlei terreinen, van de Zorg voor mensen tot die voor de dieren, van de productie in de fabriek tót in het gezin, dát is duidelijk.

Maar wat bedoelt Jezus dan?

Het gedeelte staat in de Bergrede, waarin veel van het onderwijs van Jezus is samengevat. Wij denken soms dat Jezus op een soort preekstoel stond en drie hoofdstukken lang doceerde, les gaf. Maar ik herinner me nog dat - bij het kijken naar een film over het leven van Jezus, dat het opeens tot mij doordrong dat Jezus al pratend met zijn discipelen door de velden liep en dan opeens zei: Kijk - de bloemen in het veld...

Of Dáár, de vogels in de lucht...

Zo heeft Hij ook het thema 'Bezorgd-zijn' aan de orde gesteld.

En eigenlijk vervangt Hij dat door het woord 'Vertrouwen'.

Lukt het ons om in alles wat er gebeurt, te leven vanuit het vertrouwen op onze Hemelse Vader. Eerder al is het Onze Vader aan de orde geweest in die Bergrede en nu gaat het om **overgave** aan die Hemelse Vader.

De kern is: VERTROUWEN hebben op God.

Maar als Jezus zegt: 'Weest **niet** bezorgd' - **Niet** bezorgd over eten, drinken, kleding, **Niet** bezorgd over de dag van morgen; Waarom dan eigenlijk niet??

Daarom niet!! Dáárom zeg Ik u: Wees niet bezorgd.

En dat 'daarom' slaat dan terug op het voorafgaande, waar een positie-keuze is gevraagd: voor schatten op **aarde** óf schatten in de **hemel**, voor God óf Mammon, de god van het geld (van 'vastigheid').

Waar is je oog op gericht? Met welke ogen kijk je naar deze wereld? Is dat oog nog helder?

Als dáár de goede keuze gemaakt is, zegt Jezus: Wees nu niet meer bezorgd! Wij zouden het misschien andersom gedacht hebben (en met wij bedoel ik 'ik'): als je wat schatten op **aarde** verzameld hebt, dán hoef je je geen zorgen meer te maken om eten en drinken.

Maar bij Jezus is het net andersom.

Toch waren die zorgen over eten en drinken en kleding er voor de leerlingen zeker wel. Ze hadden hun bestaanszekerheid opgegeven om achter rabbi Jezus aan te gaan.

Je zal maar het bedrijf van je vader kunnen overnemen, zoals Johannes en Jacobus, en dát dan opgeven voor zo'n onzeker bestaan, waar je maar af moest wachten wat de mensen aan je leermeester zouden geven.

Werkelijk wel iets om je zorgen over te maken.

Want wat moet je, als morgen je kleding versleten is óf als het brood op is en de geldbuidel leeg?

En dan toch zegt Jezus:

'Zoek eerst het Koninkrijk, richt je eerst op God en al dat andere zal je erbij geschonken worden'.

Het woord dat gebruikt wordt voor 'Bezorgd-zijn' betekent zoiets als 'je aftobben', 'je denken volledig laten beheersen door'. Dát moet niet!

Zorgen **vóór**, bezig-zijn, je brood proberen te verdienen, wordt in de Bijbel altijd positief benaderd. Dát hoort er helemaal bij.

Daarom mogen we ook weer voor alles gaan zorgen in dit nieuwe seizoen. Is de dagelijkse gang naar het werk géén straf en hoeft een calvinistische levensinstelling geen vies woord te zijn.

Maar wij worden er door Jezus Christus op gewezen, dat het **leven** zelf en ons **lichaam** van zoveel meer belang zijn dan voedsel en kleding en dat we God voor het één mogen danken en voor het andere vertrouwen.

'Want je hemelse Vader weet wat je nodig hebt'.

Dat wil dus duidelijk **niet** zeggen, dat er geen zorgen zijn.

En soms zullen er, **juist omdat** je eerst Gods Koninkrijk zoekt, nog meer bij komen.

Aan het einde van het gedeelte staat zelfs: 'iedere dag heeft genoeg aan zijn eigen last, zijn eigen **kwaad**'.

Blijkbaar kunnen de dagen kwaad zijn.

Maar Jezus zegt, dat dát niet ons leven mag bepalen.

Dat is **klein-gelovig**. En zo komen we weer terug bij het woord 'vertrouwen'. Allemaal kunnen we in situaties terechtkomen, dat we niet meer weten hoe het verder moet. Ook als het gaat om vragen van gewas en arbeid.

Kunnen we ons dan - **mét** onze zorgen - in Gods handen overgeven en zo de rust vinden om toch verder te kunnen? Het werk aan te pakken en een nieuwe start te maken?!

Iemand, die mensen de weg gewezen heeft in dat leren vertrouwen op God, is de vroeg overleden priester Henri Nouwen. Eén van de beelden die hij daarvoor gebruikte was een beeld uit het circus, dat hem geraakt had.

In de trapeze is er altijd een iemand, die springt, zweeft, vliegt **én** iemand die opvangt. En degene die springt, weet dat hij opgevangen zal worden.

Daarin zag hij het beeld van God en mens. Een mens mag onvoorwaardelijk vertrouwen dat God hem op zal vangen op het moment, dat hij, dat ik los moet laten.

Op het moment dat ik mijn Salto Mortale in het leven maak, **is God het**, die mij opvangt.

Dát vertrouwen mogen wij hebben, ook op deze Biddag.

Als God onze Vader is en weet wat we nodig hebben, dan kunnen wij ons in zijn handen veilig weten. Hij zal ons opvangen.

In Zijn Rijk zal Hij de zorg op Zich nemen vóór zijn kinderen, maar dan moeten we in één adem erbij zeggen: ook door zijn andere kinderen heen.

Zoek **eerst** Gods Koninkrijk. Dát mag onze levensoriëntatie zijn - ook in dit jaar, in ons werk, in heel ons leven.

Zijn Rijk **én** Zijn **gerechtigheid**.

Veel is over dat laatste woord te zeggen, maar hier gaat het om de gerechtigheid die **gedaan** moet worden, náást die, die ons geschonken is in Christus: dus **doen** wat naar Gods wil is.

Als wij onze eerste 'zorg' op God richten,
dan zal er ook tijd vrijkomen om voor anderen te zorgen,
om mee te werken in zijn Koninkrijk,
ómdat we weten dat God voor óns zal zorgen.

Het klinkt wat simpel en je loopt het gevaar vanaf de kansel dingen té eenvoudig voor te stellen, waardoor iedereen die echte zorgen kent, ook materieel, zich af kan vragen: heeft-ie het wel begrepen??? maar ik denk dat het ten diepste tóch zo ligt.

Vanavond bidden we samen om de zegen van onze Heer over ons werk - gevouwen handen, voordat we ze uit de mouwen steken.

Zegen over werk - betaald of on-betaald. Vol **Zorg** voor anderen en voor de wereld waarin wij leven.

Bidden wij om **zinvol** werk, werk dat levensvervulling geeft ook aan jonge mensen: een eigen toekomst.

En bidden wij om Gods zegen over alles wat groeien gaat op de akkers om ons heen én over heel deze aarde.

Waar de producent een eerlijke prijs voor zijn product krijgt en de consument dat ook wil en zal betalen.

Zodat er voor ieder voldoende is.

Wij kénnen onze zorgen, wij hébben onze vragen,
maar vanavond bidden we, dat we ons gedragen zullen weten, opgevangen zelfs.

Vol Vertrouwen, dat de Hemelse Vader ook óns zal geven wat wij nodig hebben.

Amen.